

[Forsvarsministeren.]

sig over, at tilslutningen til hjemmeværnet ikke har været større, end tilfældet har været, og jeg går ud fra, at ingen af dette høje tings medlemmer misforstår årsagerne til den fryd, som det ærede medlem gav udtryk for. Men det beror på en fuldstændig misforståelse, når det ærede medlem erklærede, at det fra første færd, da forslaget til hjemmeværnslov kom til behandling her på rigsdagen, har været hensigten at skabe et hjemmeværn på 100 000 mand. 100 000 mand var den grænse, der kunne gås til ifølge forslaget, men jeg har ved forhandlingerne her i tinget om hjemmeværnsloven ingenlunde lagt skjul på, at den omstændighed, at tallet 100 000 var nævnt, ikke kunne tages som noget vidnesbyrd om, at man stilede efter at få et hjemmeværn på 100 000 mand. Jeg har, da hjemmeværnsloven var til behandling, erklæret, at der her var tale om en rammelov, og at man ved hjælp af denne rammelov ville foretage opbygning af et hjemmeværn i det omfang, som man skønnede hensigtsmæssigt. Vi har indtil dette tidspunkt skønnet, at vi ved den fremgangsmåde, der er anvendt, har nået de resultater, som det var forsvarligt at stile efter. Dermed være ingenlunde sagt, at vi ikke i den tid, der kommer, vil tilstræbe en yderligere udvidelse af det hjemmeværn, vi har, men i det store og hele har vi fundet de resultater, der er opnået, tilfredsstillende, når vi skulle sikre, at hjemmeværnet blev opbygget på forsvarlig måde.

Til de øvrige udtalelser, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen kom med, har jeg ikke mange bemærkninger. De var jo i det store og hele i overensstemmelse med de taler, der holdes af repræsentanter for det kommunistiske parti her i landet og i andre lande. Der er jo det bemærkelsesværdige ved den måde, hvorpå kommunister udtaler sig om militære foranstaltninger i lande, der ikke er under kommunistisk ledelse, at de finder det helt i orden, at lande, som er under kommunistisk ledelse, gennemfører omfattende militære foranstaltninger, medens det er forkasteligt, at lande, som ikke er under kommunistisk ledelse, søger at skabe balance ved også at gennemføre militære foranstaltninger. Det forekommer mig, at dette kommunistiske standpunkt er så klart, så talende, at jeg kan gå meget let hen over de øvrige

betragtninger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen anstillede. Enhver, der virkelig vil forstå, hvad det er, der foregår i dette land, og hvad det er, der foregår i andre lande, vil ikke være i tvivl om, hvordan det standpunkt, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen og andre kommunister indtager, bør vurderes. Derfor tror jeg heller ikke et øjeblik på, at det ærede medlem — selvom han og hans meningsfæller har god vilje dertil — vil formå at underminere bestræbelserne for at gennemføre de militære foranstaltninger, som et flertal her på rigsdagen og regeringen skønner fornødne i bestræbelserne for at konsolidere freden.

Til slut har jeg kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), som talte på retsforbundets vegne. Det ærede medlem gav udtryk for, at de militære foranstaltninger, som er blevet gennemført med tilslutning fra et flertal her på rigsdagen, ikke i højere grad giver garanti for fred, end afrustning ville gøre. Nej, jeg tror ikke på, at man kan få nogen garanti for, at freden kan bevares. Man kan på grundlag af de erfaringer, der er gjort, skønne over, hvad det vil være hensigtsmæssigt at gøre under et målbevidst arbejde for at få freden konsolideret. Vi mener, at vi har draget den rigtige konklusion af de erfaringer, der er gjort, men når det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) nu på sit partis vegne er så afvisende overfor militære foranstaltninger, går jeg ud fra, at han i hvert tilfælde ikke har talt på det ærede medlem hr. Viggo Starckes vegne.

Alfred Jensen: Jeg stillede ministeren forskellige spørgsmål; nogle har jeg fået svar på, selvom det ikke var altfor tydelige svar. Men jeg stillede det direkte spørgsmål, om de våben, vi fremtidig får fra Amerika, vil indvirke på indkaldelser og genindkaldelser. Jeg spurgte direkte, om anskaffelsen af de nye våbentyper ville medføre genindkaldelse for oplæring. Det fik jeg ikke noget svar på, og det ønsker jeg svar på, og det ønsker store dele af befolkningen svar på, fordi det har vital interesse for den danske ungdom at få det klaret så hurtigt som muligt.

Ministeren sagde, at det var en grov insinuation, når jeg skulle have sagt, at han i Washington havde fået besked om,